

SIEWCA

wielkopolski

nr 1 (147)
styczeń 2017 r.

BIULETYN WIELKOPOLSKIEJ IZBY ROLNICZEJ

ISSN 1642-917

Fot. Katarzyna Strzyż

Jubileuszowa gala Wielkopolskiej Izby Rolniczej

Wśród 14 grudnia 2016 r., do-
kładnie w kolejną rocznicę
uchwalenia przez Sejm RP II kade-
ncji ustawy o izbach rolniczych, Wiel-
kopolska Izba Rolnicza świętowała
jubileusz 120 lat utworzenia i 20 lat
reaktywacji samorządu rolnicze-
go w Wielkopolsce. Uroczysta gala
wieńcząca rok jubileuszowych ob-
chodów odbyła się w Sali Ziemi na
terenie Międzynarodowych Targów
Poznańskich.

Na uroczystość zjechało blisko ty-
siąc osób z kraju i zagranicy. Wśród
gości nie zabrakło przedstawicieli lo-
kalnych władz w osobach wicemar-
szałka województwa wielkopolskie-
go Krzysztofa Grabowskiego, prze-

wodniczącej Sejmiku Województwa
Wielkopolskiego Zofii Szalczyk oraz
przedstawiciela wojewody wielko-
polskiego. Zaproszenie przyjęli rów-
nież: Stanisław Kalemba – poseł na
Sejm RP od I do VII kadencji, Sta-
nisław Stec – poseł na Sejm od II do
VII kadencji, Józef Waligóra – ho-
norowy prezes Wielkopolskiej Izby
Rolniczej i Krajowej Rady Izb Rol-
niczych. Na zaproszenie odpowie-
dzieli przedstawiciele wszystkich
instytucji pracujących w otoczeniu
rolnictwa, między innymi: Krzysz-
tof Adamkiewicz – dyrektor Wiel-
kopolskiego Oddziału Regionalnego
ARiMR w Poznaniu, Wojciech Per-
czak – dyrektor OT ANR, Bogdan

Fleming – dyrektor OT ARR w Po-
znaniu, Adam Stanisław Minkow-
ski – dyrektor OR KRUS w Pozna-
niu, a także przedstawiciele władz
Poznania – zastępca prezydenta Je-
drzej Solarski i Jan Marek Stacho-
wiak – zastępca dyrektora Wydziału
Działalności Gospodarczej i Rolni-
ctwa. W licznym składzie stały się
delegacje z czternastu izb rolniczych
z kraju, na czele z prezesem Krajo-
wej Rady Izb Rolniczych Wiktorem
Szmulewiczem. Ze świata nauki swo-
ją obecnością zaszczylił nas m.in.
prof. dr hab. Grzegorz Skrzypczak –
były rektor Uniwersytetu Przyrodni-
czego w Poznaniu, oraz prof. dr hab.
Piotr Goliński – kierownik Katedry

Łąkarstwa i Krajobrazu Przyrod-
niczego UP w Poznaniu. Specjalnie
na uroczystość przyjechali z Dolnej
Saksonii przedstawiciele tamtejszej
izby rolniczej: Klaus-Jürgen Hacke –
prezes Dolnosaksońskiej Izby Rolni-
czej w latach 1991–1999, Fritz Stegen
– prezes Dolnosaksońskiej Izby Rol-
niczej w latach 2000–2008 oraz Hans
Georg Hassenpflug – specjalista ds.
współpracy międzynarodowej.

Gala jubileuszowa była znakomi-
tą okazją do uhonorowania wielolet-
nich działaczy izbowych, osób które
tworzą Wielkopolską Izbę Rolniczą
oraz przyczyniają się do rozkwitu

>dokończenie na str. 2

>dokończenie ze str. 1

polskiego i wielkopolskiego rolnictwa. Na wniosek WIR, minister rolnictwa i rozwoju wsi przyznał odznaki honorowe „Zasłużony dla rolnictwa” następującym osobom:

- prof. dr hab. Bogusławie Waliżewskiej,
- Małgorzacie Twardowskiej,
- Krzysztofowi Przygońskiemu,
- Januszowi Popiołowi,
- Pawłowi Kozakowi,
- Andrzejowi Cieślakowi,
- Rafałowi Niechciałowi.

Z kolei odznaki honorowe „Za zasługi dla Województwa Wielkopolskiego”, odznaczenia nadawane osobom, instytucjom i organizacjom, które poprzez swoją działalność wnoszą wybitny wkład w rozwój gospodarczy, naukowy, kulturalny i społeczny województwa wielkopolskiego wręczył wicemarszałek województwa wielkopolskiego – Krzysztof Grabowski, wyróżniając Wielkopolską Izbę Rolniczą. Odznakę tę odebrali także Józef Waligóra, pierwszy prezes WIR i KRIR oraz Zbigniew Gąsior – prezes byłej Leszczyńskiej Izby Rolniczej oraz członek zarządu WIR I–IV kadencji.

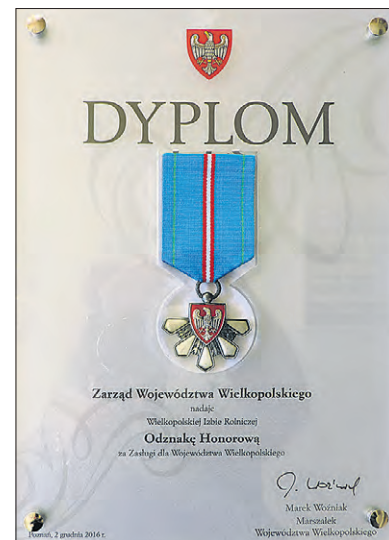
Najwyższe wyróżnienie Wielkopolskiej Izby Rolniczej, Medalion im. dr. Aleksandra hr. Szembeka, zarząd WIR wręczył następującym osobom:

Odznaczeni odznaką honorową „Zasłużony dla rolnictwa” nadaną przez ministra rolnictwa

- prof. dr hab. Grzegorzowi Skrzypczakowi – rektorowi Uniwersytetu Przyrodniczego w latach 2008–2012 oraz 2012–2016, przyjacielowi WIR,
- Markowi Trzcieleńskiemu – prezesowi Oddziału Wielkopolskiego Związku Producentów Ryb,
- Elżbiecie Bryl – kierownik Biura Powiatowego WIR w Koninie,
- Markowi Pańczykowi – przewodniczącemu Rady Powiatowej WIR w Turku,
- Olgierdowi Wajsnisowi – przewodniczącemu Rady Powiatowej WIR w Pleszewie,
- Kazimierzowi Kubczakowi – przewodniczącemu Rady Powiatowej WIR we Wrześni,
- Wiktorowi Stefańskiemu – byłemu przewodniczącemu Rady Powiatowej WIR w Ostrzeszowie,
- Stanisławowi Szczotce – byłemu przewodniczącemu Rady Powiatowej WIR w Krotoszynie, obecnie staroście krotoszyńskiemu,
- Bankowi Spółdzielczemu w Raszkowie, który od 10 lat obsługuje WIR.

W czasie uroczystości wręczone zostały również pamiątkowe medale 20-lecia, które za współpracę z samo-

Wielkopolska Izba Rolnicza uhonorowana została odznaką „Za zasługi dla Województwa Wielkopolskiego”

ządkiem rolniczym otrzymali: prof. dr hab. Teresa Majewska, Genowefa Feldgebel, Elżbieta Bryl, Olgierd Wajsnis, Kazimierz Kubczak, Marek Adamczak, Janusz Frąckowiak, Andrzej Pikosz, Janusz Buchowski, Henryk Szymański, Gerard Tomiak, Piotr Halasz, Mariusz Zgaiński, Antoni Kłak, Roman Bartkowiak, Dorota Jaśkowiak, Michał Wróblewski, Mirosław Serafinowicz, Piotr Bednarkiewicz, Aleksander Miszkiel, Wiktor Stefański, Wawrzyn Nowak, Narcyz Perz, Marian Dolata, Michał Krotoszyński, Ernest Iwańczuk,

W uroczystej gali wieńczącej obchody jubileuszu wzięło udział blisko tysiąc osób

Andrzej Janicki, Krzysztof Urbas, Stefan Kominek, Barbara Tomaszewska, Henryk Bartczak, Henryk Kowalski, Zenon Olejniczak, Paweł Waleriańczyk, Wojciech Woźniak, Bożena Frankowska, Michał Sztuder i Ryszard Kołodziej.

Pamiątkowe medale 150-lecia Kół Gospodyń Wiejskich otrzymały: Irena Frąszczak, Honorata Kozłowska, Regina Rybarczyk, Wanda Waleriańczyk, Beata Pawlak i Danuta Plucińska.

Przygotowane specjalnie na tę uroczystość pamiątkowe medale 120-lecia samorządu rolniczego w Polsce otrzymali przewodniczący Rad Powiatowych WIR, delegacje z 14 wojewódzkich izb rolniczych oraz Krajowa Rada Izb Rolniczych, członkowie delegacji Izby Rolniczej Dolnej Saksonii oraz partnerzy medialni uroczystości.

Podczas gali jubileuszowej nie zabrakło także akcentów artystycznych. Piękną oprawę uroczystości zapewniły zespoły: „Łany” z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu oraz zespół „Furmany” z gminy Ostrów Wielkopolski. Swoją program satyryczny zaprezentował znany felietonista, tekściarz, piosenkarz, gitarzysta i kompozytor Krzysztof Daukszewicz. Wszystkie występy spotkały się z ciepłym przyjęciem ze strony publiczności.

Gala była zwińczeniem roku jubileuszowego obchodów 20-lecia działalności Wielkopolskiej Izby Rolniczej po jej reaktywacji w 1996 roku. Przez cały miniony rok odbywały się uroczystości subregionalne, różne konferencje, spotkania ze środowiskami rolniczymi, które nie tylko podsumowywały wydarzenia na

przestrzeni 20 lat, ale także pozwalały dokładniej poznać działania, jakie Wielkopolska Izba Rolnicza podejmuje na rzecz rolnictwa i obszarów wiejskich.

Gospodarzami uroczystej gali byli: honorowy prezes WIR Józef Waligóra oraz prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej Piotr Walkowski. Józef Waligóra był pierwszym prezesem Poznańskiej, a później Wielkopolskiej Izby Rolniczej i zarazem pierwszym prezesem Krajowej Rady Izb Rolniczych. To prezes Józef Waligóra tworzył samorząd rolniczy – najpierw w Wielkopolsce, później w kraju. Wiele naszych działań zostało powielonych w innych województwach. Wszyscy obserwowali, co robi Wielkopolska, a potem przenosili działania do swoich województw.

Prezes Piotr Walkowski w swoim wystąpieniu przedstawił rys historyczny wielkopolskiego samorządu rolniczego od początków jego działania i idei powstania do dnia dzisiejszego. Prezes rozpoczął od przypomnienia, jak 150 lat temu mieszkańcy Wielkopolski zaczęli tworzyć organizacje i samoorganizować się wobec postępującej germanizacji. W 1862 r. zawiązało się pierwsze Kółko Rolnicze w Sobótce (powiat ostrowski). Cztery lata później powstało kolejne w Dolsku (powiat śremski). Równoległe z kółkami rolniczymi powstawały koła włościanek – protoplaści dzisiejszych KGW. W odpowiedzi na inicjatywę chłopstwa, pod koniec XIX wieku właściciele ziemscy zaczęli zrzeszać się w izby rolnicze. Pierwszą powstałą na ziemiach polskich była zawiązana w 1885 roku na mocy prawodawstwa pruskiego Izba Rolnicza w Poznaniu.

Prezes nakreślił historię izb, ich rozkwit po powstaniu wielkopolskim oraz wspominał najważniejsze postacie związane z ówczesnymi izbami: hr. Aleksandra Szembeka, Adolfa Bnińskiego, Wacława Dykiera, prof. Tadeusza Konopińskiego, Wandę Niegolewską, Stanisława Mikołajczyka. Prężną działalność izb przerwała II wojna światowa, a później dekret Rady Ministrów z 1946 r. likwidujący izby rolnicze. Idea reaktywacji działalności izb rolniczych powróciła po 50-letnim okresie PRL. Staraniem grupy entuzjastów, głównie z Wielkopolski, podjęto prace nad ustawą o powołaniu izb rolniczych, którą ostatecznie uchwalono 14 grudnia 1995 r., a pierwsze wybory odbyły się w byłym województwie poznańskim 2 czerwca 1996 r.

Fritz Stegen – przedstawiciel delegacji z Izby Rolniczej Dolnej Saksonii w swoim przemówieniu odniósł się do historycznych aspektów współpracy pomiędzy polskimi i niemieckimi izbami rolniczymi. Zaapelował także do władz polskich, aby nie bały się przekazywać kompetencji samorządowi rolniczemu.

Uroczystości jubileuszowej towarzyszyła także wystawa „Wielkopolska miodem i mlekiem płynąca”, na której można było znaleźć i spróbować wiele przysmaków regionalnych. Ponadto odwiedzający mieli możliwość konsultacji ze specjalistami na temat sprzedaży bezpośredniej z gospodarstw rolnych, która miała ruszyć od 1 stycznia 2017 r. Łącznie wystawiło się 30 podmiotów spożywczych. Były także stoiska informacyjne CDR, ARR, ARiMR, ANR, SANEPID-u i WIR. Uroczystość podsumował prezes Piotr Walkowski, dziękując wszystkim za przybycie i życząc wszystkiemu najlepszemu na nadchodzące Święta Bożego Narodzenia i Nowy Rok. Przy wspólnym poczęstunku dyskusje i wspomnienia minionych 20 lat trwały do późnego popołudnia. Zainteresowani wpisywali się do okolicznościowej kroniki. Zarząd WIR odebrał 55 adresów okolicznościowych i pamiątek od przybyłych gości, zaś do Biura WIR w Poznaniu napłynęło w trakcie roku jubileuszowego 197 podziękowań za współpracę w minionym 20-leciu oraz listów gratulacyjnych.

Opracowanie: Biuro WIR

Zarząd, delegacji oraz dyrektor z pracownikami składają serdeczne podziękowanie wszystkim, którzy przyjęli zaproszenie na jubileuszową galę 120 lat utworzenia i 20 lat reaktywacji samorządu rolniczego w Wielkopolsce oraz wszystkim osobom i instytucjom, które pomogły przy jej organizacji.

Uroczystość była dla naszej izby wydarzeniem szczególnym, dlatego tym bardziej jest nam miło, że byliście Państwo w tym dniu razem z nami. Dziękujemy za przekazane adresy okolicznościowe, pamiątki i upominki.

W sposób szczególny dziękujemy Dolnośląskiej Izbie Rolniczej i Lubuskiej Izbie Rolniczej oraz Radzie Powiatowej WIR w Turku za wystawienie pocztów sztandarowych, które uświetniły naszą uroczystość.

Do zobaczenia na następnym, Srebrnym Jubileuszu za 5 lat!

Szanowni Państwo

Nowy Rok witamy z nadziejami i z szeregiem licznych postanowień. Musimy jednak wiedzieć, że jaki będzie dla nas rok 2017, zależy w głównej mierze od nas samych. Z tego też względu życzę Państwu wiary w swoje możliwości i skutecznej realizacji wyznaczonych celów.

Wielkopolska Izba Rolnicza również wyznacza sobie cele i zadania, które będziemy realizować wspólnie. Naszym priorytetem jest zwiększanie dostępu do informacji dla nas istotnych i umożliwienie wzajemnej wymiany poglądów. Z Nowym Rokiem zwiększamy objętość naszego biuletynu „Siewca Wielkopolski”

o dodatkowe cztery strony. Bieżące informacje ukazywać się będą także na naszej stronie internetowej oraz w mediach społecznościowych. Będziemy również dążyć do utworzenia platformy dyskusyjnej, na której możliwa będzie wymiana informacji, poglądów i doświadczeń dotyczących funkcjonowania naszych gospodarstw.

Przed wszystkim jednak zależy nam na bezpośrednim kontakcie z rolnikami. Już w pierwszym kwartale tego roku będziemy organizować cykl spotkań szkoleniowo-informacyjnych pod nazwą „Wielkopolskie Fora Rolnicze” z udziałem przedstawicieli instytucji z oto-

czenia rolnictwa. Ważna dla nas jest również integracja środowisk wiejskich. Z tego też względu organizować będziemy spotkania środowiskowe promujące tradycje wielkopolskiej wsi. Już dzisiaj zapraszamy Państwa na uroczystą galę Wielkopolskiego Rolnika Roku, która odbędzie się 19 marca w Sali Ziemi na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich, oraz na śniadanie wielkanocne środowisk wiejskich zaplanowane na 9 kwietnia w Tarnówce (powiat złotowski). Uczestniczyć będziemy także w różnorodnych imprezach targowych i wystawienniczych organizowanych na terenie całej Wielkopolski.

W roku 2017 spodziewać się można zmian legislacyjnych dotyczących rolnictwa i obszarów wiejskich, niezbędne zatem będzie nasze zaangażowanie w przygotowanie opinii i stanowisk oraz monitorowanie wprowadzanych przepisów w życie. Z pewnością będziemy proponować zmiany w ustawach dotyczących obrotu ziemią, prawa łowieckiego czy ubezpieczeń produkcji rolniczej. Będziemy reagować na zdarzenia, które wpływają na naszą rzeczywistość i wspólnie z Państwem postaramy się rozwiązywać powstające w związku z tym problemy.

Piotr Walkowski,
prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej

Kryteria wyboru najkorzystniejszej oferty na dzierżawę nieruchomości rolnych Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa

Zgodnie z ogłoszeniami o przetargach publikowanymi przez Agencję Nieruchomości Rolnych w Wielkopolsce obowiązywać będą następujące kryteria wyboru najkorzystniejszej oferty:

■ odległość gospodarstwa rolnego oferenta od wydzierżawianej nieruchomości ZWRSP (0–30 punktów):

- pomiaru dokonuje się w linii prostej na podstawie mapy cyfrowej, od najbliższej wysuniętej granicy działki, w skład której wchodzi użytki rolne (wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego rolnika), do najbliższej wysuniętej granicy nieruchomości wystawianej do przetargu,
- mierzona w kilometrach, do trzech miejsc po przecinku,
- maksymalną liczbę punktów otrzymuje rolnik, którego działka graniczy z wystawioną do przetargu nieruchomością rolną Zasobu,
- 0 pkt otrzymują rolnicy, których wskazana działka oddalona jest od nieruchomości wystawionej do przetargu o co najmniej 25 km,
- pozostali oferenci otrzymują liczbę punktów proporcjonalną do odległości wynikającej z oferty,
- oferent, który wygra przetarg, przed zawarciem umowy zobowiązany jest dostarczyć kopię dokumentu potwierdzającego, że działka, od której liczył od-

ległość, wchodzi w skład jego gospodarstwa;

■ powierzchnia nieruchomości rolnych nabytych lub wydzierżawionych z ZWRSP (0–30 punktów):

- 0 punktów otrzymują oferenci, którzy na dzień składania oferty nabyli grunty rolne z Zasobu (lub są ich dzierżawcami) o łącznej powierzchni użytków rolnych równej lub większej niż trzykrotność średniej powierzchni gospodarstwa rolnego w województwie wielkopolskim (wg danych ARiMR za 2016 rok w Wielkopolsce – 13,49 ha),
- maksymalną liczbę punktów otrzymują rolnicy, którzy nie nabyli ani nie wydzierżawili gruntów rolnych z Zasobu,
- pozostali oferenci otrzymują liczbę punktów proporcjonalną do powierzchni wynikającej z oferty,
- punkty będą liczone do dwóch miejsc po przecinku; w przypadku gdy co najmniej dwie najkorzystniejsze oferty otrzymają tę samą liczbę punktów – zostaną przeliczone do czterech miejsc po przecinku, z zaokrągleniem,
- powierzchnia nieruchomości rolnych nabytych lub wydzierżawionych z ZWRSP obejmuje również grunty, które zostały nabyte, a następnie zbyte przez oferenta;

Odległość

Kryterium dotyczące odległości gospodarstwa rolnego oferenta od wydzierżawianej lub zbywanej nieruchomości Zasobu i nieprawidłowości wynikających z jego oceny były już wielokrotnie omawiane z ANR OT Poznań i zdaniem WIR przyjęto zasady, które w sposób jednolity i sprawiedliwy pozwalały wówczas na ocenę tego kryterium. Powrót do pomiaru odległości w linii prostej na podstawie mapy cyfrowej, jak proponuje ANR, pozwoli na pomiar odległości przez np. jezioro, cmentarz, park czy autostradę. W takim przypadku logiczne jest, że przejazd rolnika przez tego typu obiekty jest niemożliwy!

Członkowie samorządu rolniczego uczestniczący w pracach komisji przetargowych wielokrotnie zgłaszali sytuacje, gdy rolnicy wskazywali w linii prostej odległość, np. 2 km od najbliższej wysuniętej granicy działki wchodzącej w skład gospodarstwa do najbliższej wysuniętej granicy nieruchomości wystawianej do przetargu. Tymczasem po drogach publicznych odległość ta była kilkukrotnie większa. Sprawiedliwość oceny tego kryterium na wskazanych zasadach jest nie logiczna i krzywdząca dla rolników faktycznie zamieszkujących w pobliżu oferowanej w przetargu działki.

Zapisy

Wielkopolska Izba Rolnicza od dłuższego już czasu apelowała o przyjęcie zapisów uniemożliwiających wielokrotność nabycia i wskazywała na nieprawidłowości w tym zakresie, a więc na nabycie i natychmiastowe zbywanie gruntów nabytych z ZWRSP, co umożliwiało rolnikom ponowny udział w przetargach. Tak więc wprowadzenie tych zapisów jest realizacją postulatów samorządu rolniczego.

■ intensywność produkcji zwierzęcej w gospodarstwie oferenta (0–20 punktów):

- oceny dokonuje się na podstawie obsady inwentarza żywego w sztukach dużych (duże jednostki przeliczeniowe – DJP) w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych, wg średniorocznej obsady za poprzedni rok, a przy braku możliwości jej określenia – wg stanu na dzień 1 stycznia roku, w którym organizowany jest przetarg,
- w przypadku zwierząt, dla których Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa prowadzi taką ewidencję, informacja w tym zakresie powinna być wydana lub potwierdzona przez biuro powiatowe ARiMR,
- w pozostałych przypadkach konieczne jest złożenie oświadczenia rolnika o liczbie zwierząt danego gatunku, na podstawie którego zostaną dokonane odpowiednie przeliczenia,
- maksymalną liczbę punktów otrzymują oferty, w których obsada DJP/ha UR jest równa 1,5 i większa,
- mniejsza obsada otrzymuje proporcjonalnie mniej punktów,
- 0 punktów otrzymują rolnicy, którzy nie prowadzą produkcji zwierzęcej,
- punkty będą liczone do dwóch miejsc po przecinku; w przypadku gdy co najmniej dwie najkorzystniejsze oferty otrzymają tę samą liczbę punktów – zostaną przeliczone do czterech miejsc po przecinku, z zaokrągleniem;

Liczba

W opinii WIR w Wielkopolsce liczba gospodarstw zajmujących się produkcją zwierzęcą stanowi mniej niż 25% ogółu gospodarstw w województwie. Przyjęcie tego punktu w ocenie ofert będzie stanowiło preferencję dla tej grupy i osłabi możliwości rozwoju oraz konkurencyjność pozostałych gałęzi wielkopolskiej produkcji rolniczej. Istnieje również realne zagrożenie „handlu” produkcją zwierzęcą, tj. celowego przepisywania stad i ich rejestracji, w celu uzyskania większej liczby punktów przez rolników nieposiadających zwierząt.

■ młody rolnik (0 lub 25 punktów):

- młodym rolnikiem jest osoba, która w dniu ogłoszenia wykażu nieruchomości przeznaczonych do dzierżawy w prasie ma nie więcej niż 40 lat – rolnik ten otrzyma maksymalną liczbę punktów,
- w przypadku niespełnienia wymogu rolnicy otrzymują 0 punktów;

Wiek

Kryterium to, zdaniem wielkopolskiego samorządu rolniczego, jest niesprawiedliwe dla pozostałych rolników, którzy nie spełnią wymogu wiekowego. W tym wypadku również powinna zostać zachowana zasada proporcjonalności. Problemem w tym wypadku może być również fakt przepisywania lub przekazywania młodego rolnikowi w dzierżawę gruntów w celu osiągnięcia dodatkowej punktacji.

■ powierzchnia użytków rolnych w gospodarstwie rodzinnym rolnika (0–25 punktów):

- podawana na dzień składania oferty,
- powierzchnia preferowana (Pp) – przyjmuje się tutaj powierzchnię, która stanowi trzykrotność średniej powierzchni gospodarstwa rolnego w województwie wielko-

polskim (wg danych ARiMR za poprzedni rok),

- powierzchnia nieruchomości wystawianej do przetargu w ha (P),
- powierzchnia największego gospodarstwa, którego właściciel mógłby uczestniczyć w przetargu ograniczonym $P_{max} = 300$ ha - P
- maksymalną liczbę punktów otrzymują rolnicy, których powierzchnia UR w gospodarstwie rodzinnym mieści się w przedziale od co najmniej 1 ha do powierzchni preferowanej, po-

mniejonej o powierzchnię nieruchomości wystawianej do przetargu (Pp - P),

- proporcjonalną liczbę punktów otrzymują rolnicy, których powierzchnia UR mieści się w przedziale powyżej powierzchni (Pp - P) i mniej niż P_{max} ,
- 0 punktów otrzymują oferenci, których powierzchnia gospodarstwa rodzinnego wynosi P_{max} ,
- w szczególnym przypadku, gdy różnica pomiędzy powierzchnią preferowaną a powierzchnią wystawianą do przetargu

jest mniejsza niż 1 ha (Pp - P < 1 ha), maksymalną liczbę punktów otrzymują oferty o powierzchni UR gospodarstwa rodzinnego równej 1 ha. Dla ofert, których powierzchnia UR mieści się w przedziale powyżej 1 ha i mniej niż P_{max} , otrzymują proporcjonalną liczbę punktów.

- punkty będą przyznawane proporcjonalnie i liczone do dwóch miejsc po przecinku; w przypadku gdy co najmniej dwie najkorzystniejsze oferty otrzymają tę samą liczbę punktów - zostaną

przeliczone do czterech miejsc po przecinku, z zaokrągleniem.

Szczegóły dotyczące warunków udziału w przetargach dostępne są na stronie internetowej ANR www.anr.gov.pl w zakładce „Dzierżawa” oraz w ogłoszeniach o przetargach, które publikowane są w „Głosie Wielkopolskim”, na stronie internetowej ANR oraz umieszczane na tablicach ogłoszeń w siedzibach: ANR OT w Poznaniu, urzędów gmin, w sołectwach oraz w biurach powiatowych Wielkopolskiej Izby Rolniczej.

Barbara Idczak, Biuro WIR

Czy wejście w życie ustawy o handlu ziemią spełniło pokładane w niej nadzieje?

W dniu 30 kwietnia 2016 r. weszła w życie ustawa o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. 2016.585), która wprowadziła m.in. zmiany w ustawie z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rol-

nego. W konsekwencji zdaniem notariuszy zahamowany został handel ziemią rolną. Zgodnie z informacjami zawartymi na portalu Farmer.pl, notariusze, bez których nie odbędzie się żadna sprzedaż nieruchomości, zauważyli zdecydowane zmniejszenie liczby transakcji. Nie doprowadziło

to jednak do spadku cen ziemi rolnej, w szczególności w dużych ośrodkach - wynika z rozmów przeprowadzonych z notariuszami. Mniejsze miejscowości odnotowują niższe ceny sprzedaży ze względu na zawężenie kręgu osób uprawnionych do nabywania takich gruntów. W ciągu pół roku

do Agencji Nieruchomości Rolnych trafiło aż 2500 wniosków o pozwolenie na zakup nieruchomości rolnych przez nierolników. W 895 przypadkach ANR wydała decyzję pozytywną, 4 negatywne, część postępowań została umorzona, a część pozostaje nadal w toku. *Na podstawie Farmer.pl*

Wycinanie drzew możliwe bez pozwolenia

Wycinka drzew na własnej działce nie wymaga już zezwolenia. Ministerstwo Środowiska zaproponowało zmiany w ustawie o ochronie przyrody, które zostały przyjęte przez Sejm. Znowelizowana ustawa o ochronie przyrody znacząco obniżyła opłaty za wycięcie drzew i krzewów, a w przypadku wycinki na terenie prywatnych posesji zlikwidowała obowiązek uzyskania stosownego pozwolenia.

Ustawa weszła w życie 1 stycznia 2017 roku. Od tego dnia nie ma potrzeby składania wniosku do urzędu gminy o wyrażenie zgody na wycięcie drzew rosnących na terenie prywatnych posesji.

Nie dotyczy to jednak sytuacji, gdy wycięcie drzewa ma związek z działalnością gospodarczą prowadzoną przez jego właściciela. Przedsiębiorca zobowiązany jest wystąpić o pozwolenie, gdy zamierza usunąć drzewa o obwodzie pnia mierzonego na wysokości 130 cm ponad 50 cm - z wyjątkiem topoli, wierzyby, kasztanowca zwyczajnego, klonu srebrzystego, robinii akacjowej lub płatanu klonolistnego (tu granicą obwodu jest 100 cm). Ponadto przedsiębiorca zobowiązany jest wystąpić o pozwolenie na wycinkę krzewów rosnących zwarcie na powierzchni przekraczającej 25 m². Znacznie złagodzone też kary z tytułu usunięcia drzewa lub

Fot. archiwum

krzewów niezgodnie z obowiązującym prawem.

Zmiany w przepisach niewątpliwie ograniczą stosowaną dotychczas

biurokrację, ale czy nie spowodują nadmiernego wycinania drzew? Aby temu zapobiec, rady gmin będą mogły podejmować uchwały, w któ-

rych określa wyjątki od zwolnienia z obowiązku uzyskania pozwolenia na wycinkę. Będą mogły także określać własne stawki opłat za wycięcie drzew dotyczące przedsiębiorców, nieprzekraczające określonych w ustawie kwot maksymalnych: 500 zł dla drzew i 200 zł dla krzewów. W ten sposób każdy samorząd będzie mógł dostosować przepisy do planów i uwarunkowań własnej gminy. Szczegółowe zasady dla gmin w tej sprawie określi w drodze rozporządzenia minister środowiska. Rozporządzenie będzie również określało działania, które zagwarantują zachowanie wszystkich elementów środowiska we właściwym stanie ochrony, co pozwoli zachować krajobraz przyrodniczy we właściwym stanie.

WIR

Źródło: MŚ, PAP

Nowelizacja ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników - można więcej dorobić

W dniu 31 grudnia 2016 r. weszły w życie przepisy znowelizowanej ustawy o zmianie Ustawy z dnia 21 października 2016 roku (Dz. U. z 2016 r., poz. 2043) o ubezpieczeniu społecznym rolników. Nowe przepisy pozwalają rolnikom

na pobieranie wynagrodzenia poza rolnictwem w większym wymiarze bez utraty prawa do ubezpieczenia w KRUS. Jeszcze niedawno rolnicy mogli dorabiać do wysokości połowy minimalnego wynagrodzenia. Obecnie dozwolony limit to kwota równa

wysokości minimalnego wynagrodzenia, która w 2017 roku wynosi 2 tys. zł. Podjęcie aktywności w roli zleceniobiorcy czy członka rady nadzorczej należy zgłaszać do KRUS na bieżąco.

Opracowała: Anna Czerwińska

Trudna sytuacja grup producenckich

W świetle niedawnych doniesień medialnych, oskarżających grupy producenckie o wyłudzenie unijnych środków, zarząd Wielkopolskiej Izby Rolniczej przeanalizował obowiązujące przepisy i przyjął stanowisko zaprezentowane poniżej.

Historia powstawania wstępnie uznanych grup producentów owoców i warzyw.

Rok 2004 – pierwsze grupy powstają przy zakładach przetwórstwa owocowo-warzywnego, głównie ze względu na dotację do pomidorów dla przetwórstwa. Cena pomidora pozostaje dla producenta bez zmian, zyskują przetwórcy.

Według wykładni MRiRW, grupy mogą tworzyć producenci, nawet jeśli dotychczas nie produkowali owoców lub warzyw.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 5 stycznia 2006 roku w sprawie wysokości krajowych środków finansowych przeznaczonych na pokrycie części kwalifikowanych kosztów inwestycji ujętych w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania (Dz. U. Nr 16, poz. 122) umożliwia od 2007 r. wsparcie inwestycji. Po okresie wstępnego

uznania grupy mają możliwość dowolnego wykorzystania inwestycji, w tym przeznaczenia budynków i budowli do przetwórstwa.

Rok 2009 – wykluczenie ze wsparcia zakupu przez grupę jednostek transportowych (Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 czerwca 2009 roku w sprawie szczegółowych warunków przyznawania pomocy finansowej wstępnie uznanej grupie producentów owoców i warzyw oraz wykazu kwalifikowanych kosztów inwestycji ujętych w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania – Dz. U. Nr 98, poz. 822).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 czerwca 2011 roku w sprawie wskaźników redukcji, sposobów określania wartości owoców i warzyw sprzedanych oraz okresów referencyjnych stosowanych przy określaniu wartości owoców i warzyw sprzedanych (Dz. U. Nr 129, poz. 744) daje możliwość zlecenia firmom zewnętrznym przetwarzania produktów wytwarzanych przez grupę.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 lipca

2013 roku w sprawie szczegółowych warunków przyznawania pomocy finansowej wstępnie uznanej grupie producentów owoców i warzyw oraz wykazu kwalifikowanych kosztów inwestycji ujętych w zatwierdzonym planie dochodzenia do uznania (Dz. U. z 2013 r., poz. 872) uszczegóławia zasady wykorzystania dotowanych inwestycji. Daje możliwość wykorzystania dotacji na używane maszyny i urządzenia do 5 lat od zakupu oraz na budynki i budowle do 10 lat od zakupu lub oddanie do użytku wyłącznie do zbioru, przechowywania i przygotowania do sprzedaży produktów będących przedmiotem uznania.

Ograniczenie wysokości inwestycji do ujętych w planie dochodzenia do uznania. Ograniczenie puli środków na wszystkie nowo powstałe grupy w UE do 10 mln euro w ciągu roku. Redukcja wysokości dofinansowania w latach następnych do pułapu 70%, 50% i 20% wartości produkcji sprzedanej. Wyznaczenie roku 2013 jako końcowego dla możliwości tworzenia grup wstępnie uznanych [Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 302/2012 z dnia 4 kwietnia

2012 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz. Urz. UE L 99 z 05.04.2012, str. 21)].

Analiza sytuacji w zakresie funkcjonowania grup i organizacji producentów

Brak w początkowym okresie wymogu historii produkcji członków tworzonej grupy (Stowarzyszenie wnioskowało nawet o trzyletni „staż” w produkcji owoców lub warzyw).

Ograniczenie możliwości przetwarzania produktu uznania przez część organizacji, których dochodzenie do uznania zakończyło się w 2013 r.

Grupa i organizacja traktowane są jak komercyjne podmioty na rynku, muszą płacić podatek dochodowy oraz podatek od nieruchomości, co stawia je w gorszej sytuacji w stosunku do producenta indywidualnego.

Materiały źródłowe:

Opracowania Stowarzyszenia Grup Producentów Rolnych „Grupy Wielkopolskie”

Stanowisko Zarządu Wielkopolskiej Izby Rolniczej przyjęte na posiedzeniu w dniu 8 grudnia 2016 r. w sprawie funkcjonowania grup producentów rolnych w Polsce

Znaczenie grup producenckich dla polskiego, silnie rozdrobnionego rolnictwa jest istotne. Dzięki wspólnej sprzedaży towarów o wyrównanych parametrach rolnicy w ramach grupy mogą konkurować na światowych rynkach, uzyskiwać realne zyski i budować silne przedsiębiorstwa dające nowe miejsca pracy. Grupy producenckie przyczyniają się do rozwoju obszarów wiejskich i podnoszenia jakości życia ich mieszkańców. Poprawiają także sytuację ekonomiczną samych rolników, członków grupy, niezależniac ich po części od sieci dystrybucyjnych, podmiotów skupowych i przetwórców, których właściciele nie ponosząc często trudu pracy związanej z produkcją, przejmują znaczną część marży.

Powstające w Polsce grupy producenckie są znakomitym przykładem właściwej organizacji rynków rolnych i wychodzą naprzeciw oczekiwaniom szczególnie lokalnego klienta, poszukającego produktów świeżych, składających się z co najwyżej kilku prostych składni-

ków, niekonserwowanych chemicznie w celu długotrwałego leżakowania w magazynach i na półkach sklepowych.

Grupy producenckie stają się obecnie celem ataku sieci dystrybucyjnych i przetwórców, dla których stanowią poważną konkurencję. Powinny być zatem wspierane przez państwo w różnych fazach swojej działalności w celu uniknięcia marginalizowania polskiego rolnika do roli taniego dostawcy surowca na potrzeby wielkich koncernów handlowych z udziałem obcego kapitału, nieinwestujących z zasady w Polsce. Tworzenie grup producentów rolnych powinno być również włączone w krajowe programy walki z bezrobociem na obszarach wiejskich, gdzie jego stopa nadal utrzymuje się na bardzo wysokim poziomie.

W ostatnich latach odnotowano znaczny wzrost liczby nowo zarejestrowanych grup producentów rolnych z racji udostępnienia w Polsce względnie łatwo dostępnych zachęt finansowych na ich tworzenie w ramach Planu Rozwoju Obszarów

Wiejskich. Wielkopolska Izba Rolnicza pragnie jednak zwrócić uwagę, że grupy producenckie w Polsce mogą liczyć na wsparcie jedynie w pierwszych latach swojego funkcjonowania, a później w trudnych realiach rynkowych pozostawiane są już same sobie. Często zmieniające się przepisy prawa dotyczące grup dodatkowo nie sprzyjają ich dalszemu rozwojowi, a niekiedy go wręcz hamują. Część grup z obawy przed koniecznością zwrotu uzyskanych dotacji świadomie rezygnuje z inwestowania i rozbudowywania wspólnego majątku albo stoi przed widmem utraty płynności finansowej czy nawet bankrutem.

Zarząd Wielkopolskiej Izby Rolniczej dostrzega ogromną potrzebę przeprowadzenia zmasowanej akcji szkoleniowo-informacyjnej na temat grup producenckich – zarówno dla samych rolników, jak i społeczeństwa ogółem. Konieczne jest wskazywanie indywidualnym producentom rolnym właściwego celu, dla którego grupy winny być tworzone oraz informowanie o długofalowych

korzyściach wynikających z działania w ramach grupy. Edukacja powinna obejmować także kwestie związane z późniejszym zarządzaniem przedsiębiorstwem przez świadomego dobrego menadżera posiadającego odpowiednie doświadczenie zawodowe w prowadzeniu obrotu towarów na poziomie co najmniej kilku milionów rocznie.

Ponadto zarząd WIR stoi na stanowisku, aby nie formułować w mediach pochopnych i niepotwierdzonych wynikami rzetelnej kontroli oskarżeń rzucających cień na działalność i wiarygodność grup producenckich funkcjonujących w Polsce. Kreowanie ich negatywnego wizerunku w środkach masowego przekazu jest wysoce niedopuszczalne, zwłaszcza że w Polsce wciąż pokutuje mylne przekonanie, że spółki są złe i poprzez podejmowanie jakiegokolwiek formy zrzeszania się można co najwyżej stracić majątek. Wszelkie dochodzenia z udziałem grup producenckich powinny być prowadzone rzetelnie i poufnie do czasu wyjaśnienia wszelkich okoliczności.

Prawnik odpowiada

W październiku 2017 roku kończę 60 lat i na początku tego roku mijają mój 30-letni okres składkowy w KRUS. Planowałem od dawna przejść na wcześniejszą emeryturę. Mieszkam wraz z siostrą, której również opłacałem KRUS. Siostra ma ukończoną szkołę rolniczą. Czy w myśl obecnych przepisów mógłbym w akcie darowizny przepisać na siostrę dom i budynki gospodarcze oraz działkę 1,5 ha, by mogła do uzyskania wieku emerytalnego opłacać sobie KRUS? Resztę ziemi zbyłbym na rzecz sąsiada, który jest rolnikiem.

Odnosząc się do zagadnień związanych z przeniesieniem własności nieruchomości rolnych, należy dokonać odrębnej analizy dla nabycia gruntu przez Pana siostrę i sąsiada. W obu przypadkach fundamentalne znaczenie będą miały przepisy Ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 2052, dalej zwana „ustawą”).

Naczelną zasadą wprowadzoną do ustawy w 2016 roku jest, że nabywcą nieruchomości rolnej może być wyłącznie rolnik indywidualny, chyba że ustawa stanowi inaczej (art. 2a ust. 1 ustawy). Wyjątek taki w ustawie stanowi przepis z art. 2a ust. 3, gdzie w pkt 1 lit. a ustalono, iż powyższa zasada nie obowiązuje, jeżeli nabywcą nieruchomości rolnej jest osoba bliska zbywcy. Za osobę bliską ustawodawca nakazuje rozumieć zstępnych (dzieci, wnuki itd.), wstępnych (rodzice, dziadkowe itd.), rodzeństwo, dzieci rodzeństwa, małżonka, osoby przysposabiające i przysposobione (art. 2 pkt 6 ustawy). Tym samym można stwierdzić, iż w odniesieniu do Pana siostry rygory ustawy ulegają wyłączeniu, co oznacza brak przeszkód dla dokonania darowizny.

Zajmując stanowisko w zakresie dopuszczalności zbycia użytków rolnych na rzecz sąsiada, w pierwszej kolejności potrzeba odpowiedzieć sobie na pytanie, czy dysponuje on statusem rolnika indywidualnego, którym wedle ustawy jest osoba fizyczna będąca właścicielem, użytkownikiem wieczystym, samoistnym posiadaczem lub dzierżawcą nieruchomości rolnych, których łączna powierzchnia użytków rolnych nie przekracza 300 ha, posiadająca kwalifikacje rolnicze oraz co najmniej od 5 lat zamieszkała w gminie, na obszarze której jest położona jedna z nie-

ruchomości rolnych wchodzących w skład gospodarstwa rolnego i prowadząca przez ten okres osobiście to gospodarstwo (art. 6 ust. 1 ustawy). Wymóg osobistego prowadzenia gospodarstwa uznaje się za spełniony, gdy dana osoba pracuje w tym gospodarstwie oraz podejmuje wszelkie decyzje dotyczące prowadzenia działalności rolniczej w tym gospodarstwie. Natomiast co do kwalifikacji rolniczych, to akceptuje się także obok wykształcenia *stricte* rolniczego m.in. wykształcenie podstawowe, gimnazjalne lub zasadnicze zawodowe inne niż rolnicze skorelowane z co najmniej 5-letnim stażem pracy w rolnictwie (art. 6 ust. 2 ustawy). Za staż z kolei uznaje się (art. 6 ust. 3 ustawy) okres, kiedy dana osoba:

- podlegała ubezpieczeniu społecznemu rolników lub
- prowadziła działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym o obszarze nie mniejszym niż 1 ha, stanowiącym jej własność, przedmiot użytkowania wieczystego, przedmiot samoistnego posiadania lub dzierżawy, lub
- była zatrudniona w gospodarstwie rolnym na podstawie umowy o pracę lub spółdzielczej umowy o pracę, wykonując pracę związaną z prowadzeniem działalności rolniczej, lub
- wykonywała pracę związaną z prowadzeniem działalności rolniczej w charakterze członka spółdzielni produkcji rolnej, lub
- odbyła staż, o którym mowa w art. 53 ust. 1 Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, obejmujący wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem działalności rolniczej.

Przytoczyłem powyższe kryteria w celu ułatwienia dokonania oceny, czy sąsiad jest rolnikiem indywidualnym w rozumieniu ustawy. Jeżeli taka ocena będzie pozytywna, nie ma przeszkód, aby przenieść własność nieruchomości rolnych na niego. Trzeba pamiętać przy tym, że jeżeli sąsiad w wyniku nabycia tychże gruntów dysponowałby areałem przekraczającym 300 ha, transakcja taka byłaby niemożliwa z mocy art. 2a ust. 2 ustawy.

Przy tej okazji warto zaznaczyć, że gdyby przedmiotowe grunty były objęte dzierżawą trwającą ponad 3 lata, zawartą z rolnikiem indywidualnym w formie pisemnej i z datą pewną, pierwokup przysługiwałby takiemu rolnikowi – dzierżawcy. W razie bra-

ku takiego dzierżawcy lub nieskorzystania przez niego z pierwokupu, prawo pierwokupu przysługuje ANR. Uprawnienie Agencji nie przysługuje jednak w sytuacji, gdy nabywcą gruntu jest rolnik indywidualny, którego areał po transakcji nie przekroczy 300 ha, a nabywana nieruchomość leży w gminie zamieszkania nabywcy lub w gminie sąsiedniej (art. 3 ust. 1, 4 i 7 ustawy).

W sytuacji natomiast braku spełnienia wymogów definicji rolnika indywidualnego przez sąsiada istnieje możliwość nabycia przez niego wspomnianych gruntów, z tym że niezbędna tutaj będzie zgoda dyrektora Agencji wyrażona w drodze decyzji administracyjnej. Od decyzji służy odwołanie do ministra rolnictwa w trybie przewidzianym w Kodeksie postępowania administracyjnego. Decyzję Agencja wydaje na wniosek:

- zbywcy, gdy wykaze on, że nie było możliwości nabycia nieruchomości rolnej przez rolnika indywidualnego lub przez podmioty, o których mowa w art. 2a ust. 3 ustawy (m.in. osoby bliskie, Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego, Kościół katolicki i inne Kościoły lub związki wyznaniowe) oraz, że nie dojdzie do nadmiernej koncentracji gruntów;
- nabywcy, który zamierza utworzyć gospodarstwo rodzinne (maks. 300 ha) i posiada kwalifikacje

rolnicze albo przyznano mu pomoc pod warunkiem uzupełnienia kwalifikacji w oparciu o art. 5 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 (Dz. U. z 2016 r., poz. 1387 i 1579) albo w oparciu o art. 3 ust. 1 pkt 6 lit. a Ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz. U., poz. 349 i 1888 oraz z 2016 r., poz. 337 i 1579), a termin na uzupełnienie tych kwalifikacji jeszcze nie upłynął. Nadto taki nabywca – wnioskodawca musi zobowiązać się do zamieszkiwania przez 5 lat od dnia nabycia na terenie gminy, gdzie położona jest jedna z nieruchomości rolnych tworzonego przez niego gospodarstwa. W każdym z wyżej wymienionych przypadków należy wykaazać, że nabywca daje rękojmię należytego prowadzenia działalności rolniczej. W tym zakresie warto zwrócić uwagę na zarysowującą się praktykę występowania z wnioskami do izb rolniczych o udzielenie na piśmie tego typu rękojmi.

Wreszcie, należy zasygnalizować, że ustawodawca nakłada nieznaną dotąd obowiązki na nabywców nieruchomości rolnych polegające na prowadzeniu gospodarstwa (osobiście w przypadku osób fizycznych), w skład którego weszła nabyta nieruchomość rolna, przez okres co najmniej 10 lat od dnia nabycia. W tym czasie wykluczone jest zbycie tej nieruchomości lub, przykładowo, oddanie jej w dzierżawę (art. 2b ust. 1 i 2 ustawy). Co oczywiste, przepisów tych nie stosuje się do m.in. do osób bliskich będących nabywcami.

Reasumując, potrzeba stwierdzić, że wobec siostry nie ma przeszkód do dokonania na jej rzecz darowizny, w przypadku zaś sąsiada kluczowe będzie wstępne ustalenie, czy posiada on status rolnika indywidualnego. Odpowiedź twierdząca bowiem oznaczać będzie, że transakcja będzie dopuszczalna bez potrzeby występowania o zgodę dyrektora Agencji.

Wojciech Lignowski,
radca prawny

Bożonarodzeniowe tradycje – wieczerza wigilijna środowisk wiejskich

Ponad 1100 osób z całej Wielkopolski zasiadło do wieczerzy wigilijnej środowisk wiejskich, która odbyła się 3 grudnia w miejscowości Wysocko Małe na terenie gminy Przygodzice. Wśród uczestników spotkania znalazło się ponad 800 pań reprezentujących przeszło 200 kół gospodyń wiejskich z całej Wielkopolski, a także rolnicy, członkowie Wielkopolskiej Izby Rolniczej, samorządowcy, parlamentarzyści oraz goście z Dolnośląskiej Izby Rolniczej z Milicza i Trzebnicy.

Rok 2016 był dla środowisk wiejskich rokiem trzech jubileuszy. Obchodziliśmy 150-lecie utworzenia pierwszych kół gospodyń wiejskich, 120-lecie Wielkopolskiej Izby Rolniczej oraz jubileusz 100-lecia utworzenia Związku Producentów Ryb, stąd też wspólna organizacja wieczerzy przez Wielkopolską Izbę Rolniczą, Stowarzy-

Gospodarze spotkania

Spotkanie rozpoczął występ zespołu „Baryczanki”, który przywitał gości kolędą „Bóg się rodzi”. Następnie prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej Piotr Walkowski

uczestnicy spotkania połamali się opłatkiem i zasiedli do wigilijnej kolacji. Podczas wspólnej wieczerzy uczestnicy mieli okazję skosztować tradycyjnych potraw wigilijnych.

ka, mandarynki i orzechy dopełniły świąteczne smaki.

Po kolacji goście spotkania poczęstowani zostali ciastami przygotowanymi przez panie reprezentujące koła gospodyń wiejskich w ramach konkursu na tradycyjne ciasto bożonarodzeniowe: makowcami, piernikami, orzechowcami i przeróżnymi słodkościami (w sumie 70 ciast z całej Wielkopolski). Było smacznie i tradycyjnie, chociaż z nutką nowoczesności. Wszyscy uczestnicy konkursu kulinarnego otrzymali okolicznościowe nagrody wraz z pamiątkowymi dyplomami, które wręczył prezes Wielkopolskiej Izby Rolniczej Piotr Walkowski i wicemarszałek województwa wielkopolskiego Krzysztof Grabowski.

Z okazji 150-lecia kół gospodyń wiejskich oraz 120-lecia utworzenia samorządu rolniczego na ziemiach polskich Wielkopolska Izba

W bożonarodzeniowym spotkaniu wzięło udział ponad tysiąc osób z całej Wielkopolski

Kolędy śpiewano wspólnie z zespołami „Baryczanki” i „Kalina”

szanie Kobiet Wiejskich „Gospodyni” oraz Wielkopolski Oddział Związku Producentów Ryb. Ponadto współorganizatorami spotkania byli wicemarszałek województwa wielkopolskiego Krzysztof Grabowski i wójt gminy Przygodzice Krzysztof Rasiak.

w towarzystwie Ireny Frąszczak, prezes Stowarzyszenia Kobiet Wiejskich „Gospodyni”, oraz Krzysztofa Grabowskiego, Marka Trzcielińskiego (Związek Producentów Ryb) i Krzysztofa Rasiaka otworzyli spotkanie i złożyli wszystkim bożonarodzeniowe życzenia. Wszyscy

Na stoły podano barszcz na zakwasie buraczanym z uszkami, ziemniaki i kapustą z grochem. Nie mogło zabraknąć także karpia królewskiego ze stawów przygodzickich. Skosztować można było także śledzi w śmietanie z chlebem na zakwasie oraz makiełków z bakaliami. Jabł-

Rolnicza wybiła okolicznościowy medal, którym uhonorowano 201 kół gospodyń wiejskich całej Wielkopolski.

Następnie świątecznie spotkanie umiliły występy zespołów „Baryczanki” i „Kalina” oraz występ znane satyryka Krzysztofa Dauksze-

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie”
Projekt realizowany przez Wielkopolską Izbę Rolniczą współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej
w ramach Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.
Instytucja Zarządzająca PROW 2014-2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

wicza, który został przyjęty przez zgromadzoną publiczność gromkami brawami.

W ramach spotkania realizowany był projekt „Wieczera wigilijna – kultywowanie tradycji bożonarodzeniowych”, który miał na celu przybli-

żenie bożonarodzeniowych zwyczajów charakterystycznych dla Wielkopolski. Tradycje związane z okresem adwentu i Bożego Narodzenia omówił Krzysztof Zawada, natomiast całość prowadził Krzysztof Ogórkiewicz, który wcielił się również

w rolę Świętego Mikołaja. W ramach projektu przygotowano degustację potraw wigilijnych oraz przeprowadzony został konkurs na tradycyjne ciasto świąteczne. Dla uczestników projektu przygotowano także materiały multimedialne zawierające

informacje dotyczące tradycji bożonarodzeniowych w Wielkopolsce. Projekt realizowany był w ramach środków z Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2016–2017 w Województwie Wielkopolskim.

WIR

Laureaci konkursu na tradycyjne ciasto świąteczne

Przedstawicielki Kół Gospodyń Wiejskich otrzymały pamiątkowe medale

Wigilie, jak tradycja każe, rozpoczęto od podzielenia się opłatkiem

Wieczera wigilijna środowisk wiejskich gromadzi przy świątecznym stole przedstawicieli środowisk wiejskich z całej Wielkopolski

Pensja dla sołtysa

Czy ponad 40 tys. sołtysów w kraju dostanie niewielkie, ale jednak pensje? Wszystko zależy od decyzji Sejmu, który zajmie się ustawą o wzmocnieniu roli sołectw oraz rad sołeckich. Na pewno z wynagrodzeniem będą się wiązały nowe obowiązki.

Sejm rozpocznie prace nad ustawą o sołtysach i radach sołeckich. Ma ona na celu umocnienie ustroju sołectwa poprzez dokładne wskazanie kompetencji zebrania wiejskiego oraz sołtysa. Ma także umożliwić gminom dokładne wskazanie mienia, którym dysponuje sołectwo. Jednocześnie wzmocnieniu ulegnie pozycja sołtysa, który dzie-

ki nowym kompetencjom będzie mógł uczestniczyć w obradach rady gminy.

Zasady wynagradzania

Zdaniem inicjatorów ustawy sołtys wykonuje szereg obowiązków publicznych, takich jak: organizowanie i prowadzenie zebrań wiejskich lub informowanie mieszkańców o ogłoszeniach dotyczących jednostek samorządu terytorialnego. Stąd pomysł, aby rada gminy ustaliła zasady, na jakich sołtysom oraz członkom rady sołeckiej będzie przysługiwała dieta lub zwrot kosztów podróży służbowej. Niezależnie od diet i zwrotu kosztów podróży

służbowych sołtysom będzie przysługiwało wynagrodzenie w wysokości połowy wynagrodzenia minimalnego za każdy rozpoczęty miesiąc pełnienia funkcji.

Większe emerytury

Pełnienie funkcji sołtysa będzie równoznaczne z przystąpieniem do ubezpieczenia emerytalno-rentowego, w związku z czym wynagrodzenie, o którym mowa, będzie stanowiło dodatek do ustalenia podstawy wymiaru emerytury. Dodatkowo sołectwa będą mogły działać tak jak organizacje pożytku publicznego, dzięki czemu będą miały szersze uprawnienia co do pozyskiwania

pozabudżetowych środków na wykonywanie planowanych zadań.

Koszt budżetu państwa

Wyплаты wynagrodzeń w pełni będą obciążać budżet państwa, a nie fundusz sołecki. W kraju jest 40 382 sołtysów. Biorąc pod uwagę zryczałtowane wynagrodzenie związane z pełnioną funkcją, wynoszący w skali miesięcznej połowę minimalnego wynagrodzenia, oraz wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę (w 2017 r. – 2000 zł brutto), koszty, które obciążą budżet państwa, wyniosą 40 382 000 zł + ZUS przez 12 miesięcy.

wk, top agrar

Wiosenne cięcie drzew owocowych

Właściwe cięcie drzew owocowych to jeden z najważniejszych zabiegów pielęgnacyjnych. Pozwala bowiem na utrzymanie odpowiedniego wzrostu i owocowania drzew. Drzewa cięte z reguły nie mają nadmiaru słabo wybarwionych owoców, co powoduje dodatkowo możliwość wejścia ich w przemienne owocowanie. Niecięte korony drzew trudniej przesycają po deszczach i owoce są częściej porażane przez choroby.

Cięcie drzew ziarnkowych jabłoni i gruszy należy przeprowadzić na przedwiośniu lub wczesną wiosną. Natomiast drzewa pestkowe najlepiej ciąć zaraz po zbiorze owoców latem. Chyba że mamy do czynienia z późno dojrzewającymi odmianami – wtedy ich cięcie przeprowadzamy również wczesną wiosną. Najwcześniej można ciąć jabłonie i grusze, a w dalszej kolejności – śliwy, wiśnie, brzoskwinie i morele. Grusze, jako mniej odporne od jabłoni na mrozy, tniemy dopiero od połowy marca. Jeśli dysponujemy czasem, odmiany jabłoni o dużej mrozoodporności możemy ciąć już od połowy lutego. Tak postępujemy zwłaszcza ze starszymi odmianami jabłoni, które z reguły cechuje większa odporność na mróz. Wśród odmian o dużej mrozoodporności znajdziemy: Gloster, Lobo, Mc Intosh, Spartan, Pulared, Cortland, Alwa, Ligol, Early Geneva, Jersey mac, Oliwka Żółta, Antonówka. Natomiast małą odpornością na mróz charakteryzują się odmiany: Jonagold i jego sporty, Idared, Gala, Rubin, Golden Delicious, Szampion. Druga połowa lutego to również bardzo dobry termin do cięcia orzecha włoskiego. Ponieważ nie ma jeszcze wtedy parcia korzeniowego, w miejscach cięcia nie wypływa woda. Jednak najlepszym terminem cięcia drzew owocowych jest okres tuż przed ich kwitnieniem lub w jego trakcie. Drzewa cięte w tym terminie nie wydają już tak silnych, nowych przyrostów jak te cięte na przedwiośniu, a ich siła wzrostu jest zmniejszona o blisko 30%. Można wtedy ciąć zwłaszcza gatunki drzew, którym chcemy ograniczyć siłę wzrostu, np. śliwy, morele. Jedynym gatunkiem, którego nie powinno się ciąć w okresie kwitnienia, jest grusza, gdyż ogranicza to zawiązywanie owoców. Cięcie drzew owocowych należy zakończyć najpóźniej pod koniec maja. Przekroczenie tego terminu cięcia może powodować drobnienie owoców.

Fot. archiwum

Intensywność cięcia drzew zależy od ich wieku i stanu zagęszczenia korony. Starsze drzewa tniemy mocniej w celu ograniczenia rozmiaru korony i stymulowania wyrastania większej liczby młodych pędów. Młode drzewa tniemy zasadniczo tylko wczesną wiosną, bezpośrednio po posadzeniu. Skracamy wtedy główny przewodnik około 30 cm nad najwyższym położonym pędem bocznym. Stymuluje to wyrastanie na pozostawionym odcinku przewodnika nowych pędów bocznych. Z kolei dotychczas istniejące pędy boczne skracamy od 1/4 do 1/3 długości – mocniej, gdy nie mamy możliwości regularnego podlewania drzew. W pierwszych latach wzrostu przyginamy wyrastające pędy boczne, aby ich kąty rozwidlenia wynosiły 30–45°. Pędy, których nie możemy przygiąć, wycinamy, zwłaszcza w górnej partii korony. Po uformowaniu korony (2–3 lata) zaczynamy stosować cięcie odnawiające. Zasada jest taka, że przycinamy najgrubsze i najstarsze (powyżej 3 lat) pędy boczne. U jabłoni i gruszy pozostawiamy krótki czop (5–10 cm). Natomiast u śliwy, wiśni i czereśni długi czop (30–50 cm). Najlepiej ciąć bezpośrednio za bocznym rozgałęzieniem. Czopy są po to, aby wyrosły z nich nowe pędy owoconośne. Jest to szczególnie konieczne przy uprawie wiśni odmiany Łutowka, która owocuje tylko na peryferiach korony. Jeśli cięcie przeprowadzamy wiosną,

wszystkie rany powyżej 1 cm średnicy zaszmarujemy gotowymi emulsjami, np. Funaben 3.

Trudniejsze jest cięcie poszczególnych grup odmian jabłoni, zależy to od charakteru ich wzrostu. Z grubsza rzecz biorąc wyróżniamy dwie grupy – jedna cięta na „długo” i druga cięta na „krótka”. Do odmian ciętych na „długo” zaliczamy: Boskoop, Jonagold i jego sporty oraz Gala. Odmiany te rosną bardzo silnie i charakteryzują się przemiennością owocowania oraz tworzeniem dużych owoców. Cięcie tych odmian powinno być ograniczone, gdyż powoduje reakcję wzrostową drzew i wyrastanie po cięciu jeszcze większej liczby pędów. Gałęzie krótsze niż 40 cm należy pozostawiać niecięte. A dłuższe niż 40 cm należy wycinać w całości. W tej grupie odmian pozostawiamy również gałęzie lekko opuszczające się do dołu i zakończone pąkiem kwiatowym. Druga grupa odmian jabłoni, cięta na „krótka”, to między innymi: Szampion, Idared, Golden Delicious. Charakteryzują się umiarkowanym wzrostem i drobnymi owocami. Przy tej grupie odmian usuwamy zwłaszcza gałązki opuszczające się w dół. Pędy te pozbawione są wigoru i wytwarzają drobne owoce. Pozostawiamy drobne, lekko wzniesione do góry gałązki. Skracanie pędów jest wskazane, gdyż wpływa to na poprawę wielkości owoców.

Bardzo radykalnie tniemy drzewa stare. Robimy to przez obniżenie

wysokości koron drzew i skrócenie grubych konarów. Wierzchołek tniemy piłką bezpośrednio nad bocznym konarem. Zwiększa to dostęp światła do środka korony i ułatwia zabiegi pielęgnacyjne, takie jak opryskiwanie i zbiór owoców. Jeśli skracamy boczne konary, robimy to w miejscu, gdzie w ubiegłym roku wyrósł młody pęd w kierunku na zewnątrz korony. Cięcie grubych konarów wykonujemy na tzw. obrączkę, tnąc pęd tam, gdzie kończy się przynasadowe zgrubienie konaru. Pozostaje wtedy po cięciu gładka rana, którą trzeba zaszmarować farbą emulsyjną z dodatkiem środka Topsin M lub Miedzian. Jednak silne przycięcie drzew powoduje wyrastanie dużej liczby pionowo rosnących pędów „wilków”, które należy regularnie wycinać od czerwca do sierpnia. Nie wycinamy „wilków”, które rosną mniej lub bardziej w kierunku na zewnątrz korony w miejscach, gdzie brakuje pędów bocznych.

Cięcie jabłoni i gruszy niewiele się różni. Jednak warto wiedzieć, że grusze owocują na krótkopędach – w przeciwieństwie do jabłoni owocujących przede wszystkim na długopędach. Dlatego tnąc starsze drzewa gruszy, warto pozostawić 5–10-centymetrowe czopy u nasady, co powoduje wyrastanie nowych owoconośnych gałązek. U wszystkich gatunków drzew owocowych wycinamy pędy chore lub nadłamane. Następnie krzyżujące się ze sobą. Wycinając przy tym zwłaszcza te, które rosną bardziej do środka korony. Warto także wyciąć w całości konary znajdujące się tuż nad ziemią. Z uwagi na mały dostęp światła owoce tam umiejscowione są najmniej wybarwione i najczęściej porażone przez choroby.

dr Sławomir Świerczyński
UP Poznań

SIEWCA
wielkopolski

Wydawca: Wielkopolska Izba Rolnicza
Rada Programowa: Zarząd WIR
Redaktor naczelna: Marta Ceglarek
Adres redakcji: Wielkopolska Izba Rolnicza,
ul. Gołęcińska 9, 60-626 Poznań,
tel. 61 227 01 30, faks 61 227 01 31,
redakcja 61 227 01 24,
e-mail: siewca@wir.org.pl
Druk: Drukarnia Sosnowiec

Wielkopolska miodem i mlekiem płynąca

W ubiegłym roku Wielkopolska Izba Rolnicza zorganizowała szereg spotkań i imprez promujących wielkopolskie produkty pod wspólnym hasłem „Wielkopolska miodem i mlekiem płynąca”. Podsumowaniem tych wydarzeń była wystawa, która odbyła się 14 grudnia ub.r. na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich.

Do udziału w wystawie i zaprezentowania swojej oferty zaproszeni zo-

stali rolnicy trudniący się sprzedażą bezpośrednią oraz przetwórcy, którzy swój produkt wytwarzają w oparciu o wyprodukowane w wielkopolskich gospodarstwach surowce. Tytuł wystawy odwołuje się do różnorodności wielkopolskiego rolnictwa i ta różnorodność widoczna była na wystawowych stoiskach. Swoje produkty zaprezentowały m.in. mleczarnie, gospodarstwa pasieczne, masarnie, piekarnie i cukiernie oraz przetwórcy warzyw i owoców.

W ramach wystawy powstały także stoiska konsultacyjno-informacyjne instytucji działających w otoczeniu rolnictwa: Agencji Nieruchomości Rolnych, Centrum Doradztwa Rolniczego, Wielkopolskiego Inspektoratu Sanitarnego, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Agencji Rynku Rolnego oraz Wielkopolskiej Izby Rolniczej. Dodatkowo zorganizowany został punkt informacyjny, gdzie zainteresowane osoby mogły uzyskać informacje z zakresu sprzedaży bezpośredniej oraz promocji produktów wytworzonych w rodzinnych gospodarstwach. W ramach punktu informacyjnego porad udzielali specjaliści z Centrum Doradztwa Rolniczego Brwinów oddział w Radomiu i Poznaniu oraz z Wielkopolskiej Izby Rolniczej. Z porad udzielanych w ramach punktu informacyjnego skorzystali odwiedzający wystawę oraz sami wystawcy. Najwięcej pytań dotyczyło

Chleb z Sycyny

Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska Łobżenica z powiatu pільskiego

Na stanowisku Spółdzielni Mleczarskiej Września częstowano zikiem wrzesińskim

nowej ustawy dotyczącej sprzedaży bezpośredniej, która wejdzie w życie na początku 2017 roku. Na stoisku rozdawano także materiały informacyjne oraz prasę rolniczą.

Wystawa towarzyszyła konferencji zorganizowanej z okazji jubileuszu 120-lecia samorządu rolniczego na ziemiach polskich oraz 20-lecia reaktywacji izb rolniczych. Przy tej okazji wystawę odwiedzi rolnicy, delegaci do Rad Powiatowych Wielkopolskiej Izby Rolniczej, przedstawiciele stowarzyszeń i organizacji działających na terenach wiejskich, samorządowcy oraz przedstawiciele instytucji działających w otoczeniu rolnictwa. Wśród gości byli także

prezesa z 14 izb rolniczych wraz z delegacjami z całego kraju oraz prezes Krajowej Rady Izb Rolniczych Wiktor Szmulewicz. Wystawę odwiedziło ponad tysiąc osób.

W ramach wystawy zorganizowany został konkurs dla wystawców, którzy mogli zgłosić swój produkt do tytułu „Produkt z wielkopolskich gospodarstw”.

Wystawa realizowana była w ramach środków z Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2016–2017 w Województwie Wielkopolskim i ma na celu promocję lokalnych produktów oraz propagowanie sprzedaży bezpośredniej jako formy dodatkowej działalności dla rolników. WIR

Stoisko Pań z Kół Gospodyń Wiejskich z gminy Tarnówka

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie”
Projekt realizowany przez Wielkopolską Izbę Rolniczą współfinansowany jest ze środków Unii Europejskiej w ramach Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.
Instytucja Zarządzająca PROW 2014-2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Wielkopolskie Fora Rolnicze 2017

Tradycyjnie w okresie przestoju w pracach polowych Wielkopolska Izba Rolnicza, wspólnie z partnerami instytucjonalnymi i społecznymi, organizuje cykl spotkań dla rolników pod nazwą „Wielkopolskie Fora Rolnicze”. Spotkania odbywać się będą od połowy stycznia do połowy marca w poszczególnych powiatach naszego województwa.

Tematyka tegorocznego cyklu forów będzie się koncentrować wokół następujących zagadnień:

- działania w zakresie bioasekuracji, w szczególności w gospodarstwach trudniących się hodowlą trzody chlewnej i drobiu,

- działania uruchamiane w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020,

- możliwości zagospodarowania nieruchomości z zasobu ANR,

- działania podejmowane przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa oraz Agencję Rynku Rolnego,

- produkty bankowe i ubezpieczeniowe w otoczeniu rolnictwa,

- promocja produkcji żywności,

- bieżące sprawy dotyczące funkcjonowania rolnictwa oraz innych ważnych dla rolników zagadnień.

Do zaproponowanej tematyki mogą dochodzić kwestie lokalne,

które wynikają ze specyfiki rolnictwa danego subregionu, produkcji czy też podmiotów, z którymi rolnicy współpracują.

Do współpracy przy organizacji forów zaprosiliśmy wielkopolskie oddziały ARiMR, ARR, ANR, KRUS, Wojewódzki Inspektorat Weterynarii oraz Wielkopolski Ośrodek Doradztwa Rolniczego w Poznaniu.

Fora rolnicze to w Wielkopolsce inicjatywa dobrze już znana i ciesząca się dużym zainteresowaniem. Tego rodzaju spotkania odbywają się co roku i są płaszczyzną do wymiany informacji oraz dyskusji o aktualnych problemach wsi i rol-

nictwa. Stwarzają także możliwość bezpośredniego kontaktu rolnikom i producentom z przedstawicielami instytucji działających w obszarze rolnictwa.

Serdecznie zapraszamy do udziału w poszczególnych spotkaniach. Harmonogram forów będzie na bieżąco aktualizowany na naszej stronie internetowej: www.wir.org.pl. Szczegółowych informacji udzielają oraz zapisy prowadzą biura powiatowe WIR. Liczymy, że nasza inicjatywa, podobnie jak w latach poprzednich, przyniesie pożytek dla wielkopolskich rolników.

Biurowo WIR, Poznań

Niebezpieczna ptasia grypa

Już 30 ognisk grypy ptaków stwierdzono w naszym kraju (informacja GIW z dnia 12 stycznia br.). Największe straty z tego tytułu odnotowuje się w województwie lubuskim, gdzie znajdują się duże fermy drobiu.

Do tej pory najwięcej ognisk wystąpiło na szlakach przelotowych ptaków i żerowiskach, gdzie się zatrzymywały na odpoczynek, głów-

nie w województwach lubuskim i zachodniopomorskim. Ogniska pojawiły się też w Małopolskim i Świętokrzyskiem.

Ochrona przed ptasią gripą jest bardzo trudna z uwagi na fakt, iż roznoszona jest ona przez dzikie ptactwo. Dzikie ptaki są często bezobjawowymi jej nosicielami. Na to gospodarstwa hodujące drób nie mają wpływu. Mogą tylko zastoso-

wać zabezpieczenia, które zmniejszą ryzyko przedostania się wirusa do gospodarstwa.

Począwszy od zabezpieczenia paszy, wody dla ptaków, budynków i innych pomieszczeń w gospodarstwie, ograniczenia wjazdu na teren gospodarstwa pojazdów, zastosowanie mat i śluz dezynfekcyjnych po środki ochrony osobistej i ograniczenie osób obsługujących zwierzę-

ta itd. Należy też zwrócić uwagę na pochodzenie zakupowanej paszy, jej zabezpieczenie podczas transportu i rozładowania. Bardzo ważne jest, aby rolnicy mieli świadomość realnego zagrożenia i zrobili wszystko, aby maksymalnie zabezpieczyć swoje gospodarstwa przed wniknięciem wirusa i uniknąć poważnych strat ekonomicznych.

WIR

Zalecenia dla hodowców drobiu w celu ochrony ferm przed potencjalnym wniknięciem wirusa grypy ptaków:

1. Zabezpieczenie gospodarstwa. Rygorystyczne przestrzeganie zasad bioasekuracji. Zabezpieczenie fermy (ptaków, paszy, wody) przed dostępem dzikich ptaków.

2. Kontrole osób przebywających na terenie obiektu. Bezwzględny zakaz wstępu osobom nieupoważnionym. Zaleca się niedopuszczanie do obsługi fermy osób utrzymujących drób we własnym zakresie oraz myśliwych – osób mających kontakt z dzikim ptactwem.

3. Przestrzeganie zasad higieny. Zachowanie zasad higieny oraz stosowanie odzieży ochronnej, zmienianej przed każdym kolejnym budynkiem. Wyłożenie mat dezynfekcyjnych i ich stałe nasączenie oraz odkażanie kół pojazdów wjeżdżających na teren gospodarstwa.

4. Ochrona poszczególnych obiektów. Izolacja poszcze-

gólnych budynków, w których są utrzymywane ptaki, poprzez zapewnienie osobnej obsługi, żywienia i narzędzi. Umieszczenie poideł i karmideł wewnątrz budynków (nie należy karmić i poić drobiu na zewnątrz).

5. Stałe kontrole i kontakt z powiatowym lekarzem weterynarii. Należy regularnie prowadzić rejestr czynności oczyszczania, odkażania, dezynsekcji i deratyzacji. W przypadku zauważenia niepokojących objawów u drobiu należy niezwłocznie poinformować powiatowego lekarza weterynarii o wszelkich symptomach mogących świadczyć o wystąpieniu choroby na fermie: zwiększonej śmiertelności oraz niespecyficznych objawach, takich jak apatia, zmniejszone pobieranie paszy i wody, biegunka czy spadek produktywności.

Źródło: Farmer.pl